

'T IS KEERENSTIJD

DOOR AUG. VAN CAUWELAERT

't Is keerenstijd; de torens wenken
in 't glanzend goud van late zon;
deze avond zal in rust gedenken
wat deze dag aan vreugd gewon.

De weelde van wat luttel dingen,
die 't oog in eenen vadem vangt:
het licht, het land, een bos seringen,
een zeil dat bont te flappren hangt;

het lage en windbewogen koren,
de roode daken in 't verschiet,
en boven 't spoor der versche voren
de jubel van een rijzend lied;

wat wolken die naar 't Oosten varen,
een maaiend vrouwke naast een gracht,
en in den bloei der kerselaren,
een merel die op kersen wacht.

Wat was er meer? In 't zinkend Westen
een vlieger die zijn vlucht begint,
en hoog op de vergulde vesten
het welkom van een wuivend kind.